

ODPORÚČANIE EURÓPSKEHO VÝBORU PRE SYSTÉMOVÉ RIZIKÁ**z 15. decembra 2015****o posudzovaní cezhraničných účinkov opatrení makroprudenciálnej politiky a ich dobrovoľnej reciprocity****(ESRB/2015/2)****(2016/C 97/02)**

GENERÁLNA RADA EURÓPSKEHO VÝBORU PRE SYSTÉMOVÉ RIZIKÁ,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1092/2010 z 24. novembra 2010 o makroprudenciálnom dohľade Európskej únie nad finančným systémom a o zriadení Európskeho výboru pre systémové riziká ⁽¹⁾, a najmä na jeho článok 3 a články 16 až 18,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 ⁽²⁾, a najmä na jeho článok 458,

so zreteľom na smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES ⁽³⁾, a najmä na jej časť VII oddiel II kapitolu 4,

so zreteľom na rozhodnutie Európskeho výboru pre systémové riziká ESRB/2011/1 z 20. januára 2011, ktorým sa prijíma rokovací poriadok Európskeho výboru pre systémové riziká ⁽⁴⁾, a najmä na jeho článok 15 ods. 3 písm. e) a články 18 až 20,

keďže:

- (1) Finančný systém v Únii je vysoko integrovaný. To znamená, že zahraničné subjekty často poskytujú cezhraničné finančné služby. Na jednotnom trhu si môžu poskytovatelia finančných služieb v určitom členskom štáte zvoliť medzi poskytovaním finančných služieb prostredníctvom dcérskych spoločností alebo pobočiek, ktoré sa nachádzajú v inom členskom štáte, alebo priamym poskytovaním cezhraničných finančných služieb. Táto situácia môže viesť k tomu, že vnútroštátna makroprudenciálna politika má značné cezhraničné účinky.
- (2) Zahraniční poskytovatelia finančných služieb, ktorí poskytujú cezhraničné finančné služby či už priamo, alebo prostredníctvom svojich pobočiek v iných členských štátoch, nie sú zvyčajne ovplyvnení opatreniami makroprudenciálnej politiky, ktoré sa uplatňujú na poskytovateľov finančných služieb v týchto členských štátoch. V dôsledku toho poskytovatelia finančných služieb, ktorí by boli inak povinní splniť takéto požiadavky, t. j. pretože majú miestnu dcérsku spoločnosť, majú motiváciu nasmerovať svoje aktivity prostredníctvom alternatívnych kanálov, aby sa vyhli opatreniam hostiteľskej krajiny. Úniky a regulačná arbitráž, ktoré sú dôsledkom takéhoto správania, by mohli vážne narušiť efektívnosť opatrení makroprudenciálnej politiky.
- (3) Súťaž sa môže navyše zdeformovať, ak pobočky zahraničných poskytovateľov finančných služieb a zahraniční poskytovatelia finančných služieb, ktorí priamo poskytujú cezhraničné finančné služby, používajú svoju konkurenčnú výhodu, akou sú nižšie kapitálové požiadavky pre expozície generované v aktivačnom členskom štáte, voči domácim poskytovateľom finančných služieb a dcérskym spoločnostiam zahraničných poskytovateľov finančných služieb v danom členskom štáte na účely zvýšenia svojho trhového podielu.
- (4) Opatrenia makroprudenciálnej politiky prijaté v jednej krajine budú mať prostredníctvom cezhraničných prepojení vonkajšie účinky na finančnú stabilitu v iných krajinách. Vo všeobecnosti budú tieto účinky pozitívne, keďže makroprudenciálna politika znižuje systémové riziko a pravdepodobnosť a dosah systémovej krízy, čím tiež zlepšuje finančnú stabilitu v iných členských štátoch. Tieto účinky však môžu byť aj negatívne. Napríklad pobočky zahraničných poskytovateľov finančných služieb a poskytovatelia finančných služieb, ktorí priamo poskytujú cezhraničné finančné služby napriek tomu, že sú vystavené rovnakým rizikám ako domáci poskytovatelia finančných služieb a dcérske spoločnosti zahraničných poskytovateľov finančných služieb, zvyčajne nebudú požiadané o zvýšenie odolnosti voči týmto rizikám, napríklad tak, že by sa na nich vzťahovali vnútroštátne kapitálové

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ L 331, 15.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1.

⁽³⁾ Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 338.

⁽⁴⁾ Ú. v. EÚ C 58, 24.2.2011, s. 4.

opatrenia v ich domovskom členskom štáte. Navyše ak títo poskytovatelia finančných služieb využívajú konkurenčnú výhodu oproti domácim poskytovateľom finančných služieb a dcérskym spoločnostiam zahraničných poskytovateľov finančných služieb, môže ich to motivovať na zvýšenie ich expozície do príslušných makroprudenciálnych rizík v aktivačnom členskom štáte, čím by vystavili domovský členský štát väčšiemu riziku. Ak by sa mali tieto makroprudenciálne riziká týkajúce sa poskytovania finančných služieb naplniť, mohli by sa kapitálové vankúše týchto poskytovateľov finančných služieb ukázať ako nedostatočné, čo by malo nepriaznivé následky na ich domáce finančné systémy.

- (5) Vzhľadom na tieto skutočnosti a na účely zabezpečenia efektívnosti a konzistentnosti makroprudenciálnej politiky je potrebné, aby tvorcovia makroprudenciálnej politiky takéto cezhraničné účinky zobrali riadne do úvahy, a ak je to dôvodné, použili vhodné nástroje tejto politiky na účely ich riešenia. S cieľom dosiahnuť tento cieľ Európsky výbor pre systémové riziká (ESRB) odporúča prístup, ktorý je založený na dvoch hlavných pilieroch, ktorými sú: a) systematické posudzovanie cezhraničných účinkov makroprudenciálnej politiky a b) v prípade potreby koordinovaná politická reakcia vo forme dobrovoľnej reciprocitnej opatrení makroprudenciálnej politiky. Je tiež dôležité, aby boli tieto piliere implementované v celej únii čo najkonzistentnejšie.
- (6) Systematickému posudzovaniu cezhraničných účinkov makroprudenciálnej politiky sa dosiaľ nevenovala taká pozornosť, akú si zaslúži. Čiastočne je to z toho dôvodu, že vedomosť o (prípadných) kanáloch cezhraničných dosahov je stále obmedzená a dostupné údaje sa v plnom rozsahu nepreskúmali s cieľom analýzy cezhraničných účinkov. ESRB sa vzhľadom na to domnieva, že je dôležité, aby sa všetky dostupné údaje používali systematicky na účely lepšieho pochopenia a posúdenia cezhraničných účinkov.
- (7) Je dôležité stanoviť postup, ktorý sa zameriava na systematické posudzovanie cezhraničných účinkov makroprudenciálnej politiky a ktorého cieľom je zabezpečiť, aby tvorcovia makroprudenciálnej politiky uskutočňovali *ex ante* posudzovanie potenciálnych cezhraničných účinkov nimi navrhovaných opatrení. Vzhľadom na existujúce požiadavky vyplývajúce z nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013⁽¹⁾, smernice 2013/36/EÚ a odporúčania Európskeho výboru pre systémové riziká ESRB/2013/1⁽²⁾ by tvorcovia makroprudenciálnej politiky mali navyše uskutočňovať *ex post* posúdenie aktuálnych cezhraničných účinkov ich politík. Analytická práca uskutočňovaná členskými štátmi doplní analytickú prácu uskutočňovanú ESRB.
- (8) Koordinovaná politická reakcia s podporou ESRB má formu dojednania o dobrovoľnej reciprocite opatrení makroprudenciálnej politiky. Dobrovoľná povaha dojednania vyplývajúca z povahy odporúčaní ESRB⁽³⁾ odlišuje takúto dobrovoľnú reciprocitu od povinného uznania určitých opatrení makroprudenciálnej politiky podľa práva Únie. Zámerom tohto odporúčania, s výnimkou odporúčania A o posudzovaní cezhraničných účinkov a odporúčania B o oznamovaní opatrení makroprudenciálnej politiky, nie je uplatňovať opatrenia makroprudenciálnej politiky, pri ktorých už právo Únie ustanovuje povinné uznávanie. Povinné uznávanie je v súčasnosti ustanovené pre opatrenia prijaté podľa článku 124 ods. 5 a článku 164 ods. 7 nariadenia (EÚ) č. 575/2013 a pre proticyklický kapitálový vankúš, ak je stanovený pod hranicou pre povinné uznávanie. Rovnaká výnimka sa uplatňuje pre miery proticyklického kapitálového vankúša, ktoré sú nad hranicou pre povinné uznávanie, keďže odporúčanie Európskeho výboru pre systémové riziká ESRB/2014/1⁽⁴⁾ už teraz podporuje plnú reciprocitu mier proticyklického kapitálového vankúša medzi členskými štátmi.
- (9) S cieľom zabezpečiť, aby boli vnútroštátne opatrenia makroprudenciálnej politiky efektívne a konzistentné, je potrebné doplniť povinné uznávanie podľa práva Únie dobrovoľnou reciprocitou, čím sa budú vnútroštátne opatrenia makroprudenciálnej politiky vzťahovať aj na pobočky zahraničných poskytovateľov finančných služieb a zahraničných poskytovateľov finančných služieb priamo poskytujúcich cezhraničné finančné služby. Konečným cieľom je, aby rovnaký súbor makroprudenciálnych požiadaviek platil pre rovnaký druh rizikovej expozície v danom členskom štáte, a to bez ohľadu na právne postavenie poskytovateľa finančných služieb alebo miesto, kde sa nachádza. Opatrenia makroprudenciálnej politiky založené na expozícii, najmä tie, ktoré sú zamerané na určitú rizikovú expozíciu, by sa mali reciprocne uplatňovať.

(1) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 27.6.2013, s. 1).

(2) Odporúčanie Európskeho výboru pre systémové riziká zo 4. apríla 2013 o predbežných cieľoch a nástrojoch makroprudenciálnej politiky (ESRB/2013/1) (Ú. v. EÚ C 170, 15.6.2013, s. 1).

(3) Hoci odporúčania ESRB nie sú právne záväzné, sú spojené s postupom „konaj alebo vysvetli“.

(4) Odporúčanie Európskeho výboru pre systémové riziká z 18. júna 2014 k usmerneniam týkajúcim sa zriadenia mier proticyklickej rezervy (Ú. v. EÚ C 293, 2.9.2014, s. 1).

- (10) Toto odporúčanie poskytuje usmernenia pre príslušné orgány, ktoré sa týkajú prijímania recipročných opatrení v nadväznosti na opatrenia makroprudenciálnej politiky iných príslušných orgánov. Opatrenia makroprudenciálnej politiky aktivované v jednom členskom štáte, ktoré sú uvedené v tomto odporúčaní, by sa mali recipročne uplatňovať vo všetkých ostatných členských štátoch. Opatrenia makroprudenciálnej politiky budú uvedené v tomto odporúčaní, ak príslušný aktivačný orgán požiada o reciprocitu a ak ESRB považuje žiadosť o reciprocitu za dôvodnú. V záujme zabezpečenia účinnosti dojednania o dobrovoľnej reciprocite je dôležité, aby boli takéto opatrenia oznámené ESRB včas a dostatočne podrobne s použitím štandardizovaného vzoru.
- (11) V záujme zabezpečenia účinnosti dojednania o dobrovoľnej reciprocite sa bude od príslušných orgánov očakávať prijatie recipročných opatrení v primeranej lehote. Dlhšie lehoty sa budú odporúčať pre opatrenia, ktoré nie sú dostupné vo všetkých jurisdikciách.
- (12) Zámerom tohto odporúčania je postihnúť všetky opatrenia makroprudenciálnej politiky bez ohľadu na to, ktorej časti finančného systému sa týkajú. Na základe oprávnenia ESRB získaného na základe nariadenia (EÚ) č. 1092/2010 ide rozsah pôsobnosti tohto odporúčania nad rámec uplatňovania makroprudenciálnych nástrojov upravených v smernici 2013/36/EÚ a v nariadení (EÚ) č. 575/2013. Zámerom tohto odporúčania je teda zahrnúť aj opatrenia, ktoré neboli harmonizované v práve Únie. Rozsah pôsobnosti tohto odporúčania podlieha príslušnej jurisdikcii príslušných orgánov a uplatňuje sa na opatrenia makroprudenciálnej politiky, ktoré sú príslušné orgány oprávnené prijať alebo aktivovať.
- (13) Príslušné vnútroštátne orgány, určené orgány, ako aj makroprudenciálne orgány a Európska centrálna banka (ECB) (v prípade členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu) sa považujú za príslušné orgány, najmä ak sú oprávnené prijať alebo aktivovať opatrenia makroprudenciálnej politiky. Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013⁽¹⁾ a nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014⁽²⁾ navyše zverujú ECB osobitné úlohy v oblasti dohľadu. ECB môže uplatniť prísnejšie požiadavky na kapitálové vankúše alebo prísnejšie opatrenia ako tie, ktoré uplatnili určené vnútroštátne orgány. ECB sa na tento výhradný účel v prípade potreby považuje za príslušný alebo určený orgán a má všetky právomoci a povinnosti, ktoré majú príslušné orgány a určené orgány podľa príslušných právnych predpisov Únie.
- (14) Nové opatrenia makroprudenciálnej politiky prijaté členskými štátmi, ktoré sa zúčastňujú na jednotnom mechanizme dohľadu, musia prejsť cez príslušné koordinačné postupy v rámci jednotného mechanizmu dohľadu. Dojednaním o reciprocite, ako je vymedzené v tomto odporúčaní, nie sú dotknuté interné koordinačné postupy jednotného mechanizmu dohľadu a posúdenie reciprocite zo strany ESRB sa začne až po ukončení interných koordinačných postupov jednotného mechanizmu dohľadu.
- (15) Príslušné orgány môžu vyňať poskytovateľov finančných služieb s nevýznamnou expozíciou voči identifikovanému makroprudenciálnemu riziku v aktivačnej krajine (zásada *de minimis*). Ide o vnútroštátnu právomoc, ktorú sa môžu príslušné orgány rozhodnúť neuplatniť, ak sa reciprocita považuje za zásadnú.
- (16) Na účely zabezpečenia transparentnosti a zodpovednosti opatrení makroprudenciálnej politiky, ako aj ich efektívnej implementácie by príslušné orgány mali ako súčasť svojej všeobecnej komunikačnej stratégie týkajúcej sa opatrení makroprudenciálnej politiky vytvoriť komunikačnú stratégiu, ktorá by sa týkala žiadostí o reciprocitu a recipročných opatrení. Pokiaľ ide o žiadosti o reciprocitu, je obzvlášť dôležité, aby boli všetkým dotknutým orgánom včas poskytnuté všetky informácie, ktoré sú významné a dôležité pre ich rozhodovacie postupy. Rovnako je pre zúčastnené strany (vrátane priamych adresátov opatrení makroprudenciálnej politiky) dôležité, aby boli včas v plnom rozsahu informované o každom opatrení makroprudenciálnej politiky, ktoré je pre ne relevantné.
- (17) Postup odporúčaný týmto odporúčaním a rozhodnutím ESRB/2015/4⁽³⁾ je vytvorený tak, aby bol čo najúčinnnejší vo vzťahu k dosiahnutiu dobrovoľnej reciprocite. V súvislosti s nadchádzajúcim prehodnotením rámca Únie pre makroprudenciálnu politiku a v súlade s možnými zmenami existujúceho súboru nástrojov by však Európska komisia mala zvážiť, či a akým spôsobom by mohli byť dojednania o dobrovoľnej reciprocite, ako sú stanovené v tomto odporúčaní, čo najlepšie zakotvené v práve Únie na účely podpory účinnosti vnútroštátnych makroprudenciálnych politík. Návrh Európskej komisie by mal byť v ideálnom prípade založený na dojednaní o dobrovoľnej reciprocite, ako je rozpracovaný v tomto odporúčaní a v kapitole 11 príručky ESRB s názvom *ESRB Handbook on Operationalising Macroprudential Policy in the Banking Sector* (ďalej len „príručka ESRB“) ⁽⁴⁾.

(1) Nariadenie Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 29.10.2013, s. 63).

(2) Nariadenie Európskej centrálnej banky (EÚ) č. 468/2014 zo 16. apríla 2014 o rámci pre spoluprácu v rámci jednotného mechanizmu dohľadu medzi Európskou centrálnou bankou, príslušnými vnútroštátnymi orgánmi a určenými vnútroštátnymi orgánmi (nariadenie o rámci JMD) (ECB/2014/17) (Ú. v. EÚ L 141, 14.5.2014, s. 1).

(3) Verzia v anglickom jazyku je dostupná na webovom sídle ESRB: www.esrb.europa.eu.

(4) Uverejnené na webovom sídle ECB: www.ecb.europa.eu.

- (18) Odporúčania ESRB sa uverejňujú po tom, čo bola Rada oboznámená so zámerom generálnej rady uverejniť ich a umožnilo sa jej reagovať,

PRIJALA TOTO ODPORÚČANIE:

ODDIEL 1

ODPORÚČANIA

Odporúčanie A – Posudzovanie cezhraničných účinkov vlastných opatrení makroprudenciálnej politiky prijatých príslušnými orgánmi

1. Príslušným aktivačným orgánom sa odporúča posúdiť cezhraničné účinky implementácie ich vlastných opatrení makroprudenciálnej politiky ešte pred ich prijatím. Prinajmenšom by sa mali posúdiť kanály cezhraničných účinkov vo forme úpravy rizík a regulačnej arbitráže, a to s pomocou metodiky uvedenej v kapitole 11 príručky ESRB.
2. Príslušným aktivačným orgánom sa odporúča posúdiť možné:
  - a) cezhraničné účinky (úniky a regulačná arbitráž) implementácie opatrení makroprudenciálnej politiky v ich jurisdikcii a
  - b) cezhraničné účinky navrhovaných opatrení makroprudenciálnej politiky na iné členské štáty a na jednotný trh.
3. Príslušným aktivačným orgánom sa odporúča sledovať aspoň raz ročne vznik a vývoj cezhraničných účinkov opatrení makroprudenciálnej politiky, ktoré zaviedli.

Odporúčanie B – Oznámenie vlastných opatrení makroprudenciálnej politiky prijatých príslušnými orgánmi a žiadosť o ich reciprocitu

1. Príslušným aktivačným orgánom sa odporúča, aby ESRB oznámili prijatie opatrení makroprudenciálnej politiky hneď po ich prijatí, najneskôr však do dvoch týždňov od ich prijatia. Súčasťou oznámení by malo byť posúdenie cezhraničných účinkov a potreby reciprocity zo strany iných príslušných orgánov. Príslušné aktivačné orgány sa vyzývajú, aby informácie poskytli v anglickom jazyku s použitím vzorov uverejnených na webovom sídle ESRB.
2. Ak sa reciprocita zo strany iných členských štátov považuje za nevyhnutnú pre zabezpečenie účinného fungovania príslušných opatrení, odporúča sa príslušným aktivačným orgánom predložiť ESRB žiadosť o reciprocitu spolu s oznámením opatrenia.
3. Ak boli opatrenia makroprudenciálnej politiky aktivované pred prijatím tohto odporúčania alebo ak sa reciprocita nepovažovala za potrebnú pri zavedení opatrení, ale príslušný aktivačný orgán sa následne rozhodol, že sa takáto reciprocita stala nevyhnutnou, odporúča sa príslušným aktivačným orgánom predložiť ESRB žiadosť o reciprocitu.

Odporúčanie C – Reciprocita opatrení makroprudenciálnej politiky prijatých inými príslušnými orgánmi

1. Príslušným orgánom sa odporúča, aby recipročne uplatnili opatrenia makroprudenciálnej politiky prijaté inými príslušnými orgánmi a odporúčané na reciprocitu ESRB.
2. Príslušným orgánom sa odporúča, aby recipročne uplatnili opatrenia makroprudenciálnej politiky, ktoré sú uvedené v tomto odporúčaní tak, že implementujú rovnaké opatrenie makroprudenciálnej politiky, aké implementoval aktivačný orgán. Ak vo vnútroštátnej legislatíve nie je dostupné rovnaké opatrenie makroprudenciálnej politiky, príslušným orgánom sa odporúča po konzultácii s ESRB recipročne uplatniť opatrenie makroprudenciálnej politiky dostupné v ich jurisdikcii, ktorého účinok najviac zodpovedá aktivovanému opatreniu makroprudenciálnej politiky.
3. Ak sa vo vzťahu k recipročnému prijatiu opatrenia makroprudenciálnej politiky neodporúča osobitná lehota, príslušným orgánom sa odporúča recipročne uplatniť opatrenia makroprudenciálnej politiky najneskôr v lehote troch mesiacov od zverejnenia poslednej zmeny tohto odporúčania v *Úradnom vestníku Európskej únie*. Prijaté a recipročné opatrenia by mali mať rovnaký dátum aktivácie, ak je to možné.

Odporúčanie D – Oznámenie reciprocity opatrení makroprudenciálnej politiky prijatých inými príslušnými orgánmi

Príslušným orgánom sa odporúča, aby čo najskôr oznámili ESRB recipročné uplatnenie opatrení makroprudenciálnej politiky prijatých inými príslušnými orgánmi. Oznámenia by sa mali poslať najneskôr do jedného mesiaca od prijatia recipročného opatrenia. Oznamujúce orgány sa vyzývajú, aby informácie poskytli v anglickom jazyku s použitím vzoru uverejneného na webovom sídle ESRB.

ODDIEL 2

IMPLEMENTÁCIA

1. Výklad pojmov

Na účely tohto odporúčania sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

- a) „aktiváciou“ sa rozumie uplatnenie opatrenia makroprudenciálnej politiky na vnútroštátnej úrovni;
- b) „prijatím“ sa rozumie rozhodnutie prijaté príslušným orgánom, ktoré sa týka zavedenia, reciprocity alebo zmeny opatrenia makroprudenciálnej politiky;
- c) „finančnou službou“ sa rozumie každá služba, ktorá má povahu bankovej, úverovej, poisťnej, osobnodôchodkovej, investičnej alebo platobnej služby;
- d) „opatrením makroprudenciálnej politiky“ sa rozumie každé opatrenie, ktoré je zamerané na predchádzanie a zníženie systémového rizika v zmysle článku 2 písm. c) nariadenia (EÚ) č. 1092/2010 a ktoré prijal alebo aktivoval príslušný orgán na základe právnych predpisov Únie alebo vnútroštátnych právnych predpisov;
- e) „oznámením“ sa rozumie písomné oznámenie v anglickom jazyku určené ESRB, ktoré urobili príslušné orgány vrátane ECB podľa článku 9 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 a ktoré sa týka opatrenia makroprudenciálnej politiky prijatého najmä podľa článku 133 smernice 2013/36/EÚ a článku 458 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, pričom toto oznámenie môže byť žiadosťou členského štátu o reciprocitu najmä podľa článku 134 ods. 4 smernice 2013/36/EÚ a článku 458 ods. 8 nariadenia (EÚ) č. 575/2013;
- f) „reciprocitou“ sa rozumie opatrenie, na základe ktorého príslušný orgán v jednej jurisdikcii uplatňuje na finančné inštitúcie vo svojej jurisdikcii rovnaké alebo rovnocenné opatrenie makroprudenciálnej politiky, aké prijal príslušný aktivačný orgán v inej jurisdikcii, ak sú tieto finančné inštitúcie vystavené v jurisdikcii príslušného orgánu rovnakému riziku;
- g) „príslušným aktivačným orgánom“ sa rozumie príslušný orgán, ktorý je poverený uplatňovaním opatrenia makroprudenciálnej politiky na vnútroštátnej úrovni;
- h) „príslušným orgánom“ sa rozumie orgán, ktorý bol poverený prijímaním opatrení makroprudenciálnej politiky a/alebo ich aktiváciou, najmä:
  - i) určený orgán v súlade s kapitolou 4 smernice 2013/36/EÚ a článkom 458 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, príslušný orgán, ako je vymedzený v článku 4 ods. 1 bode 40 nariadenia (EÚ) č. 575/2013, ECB v súlade s článkom 9 ods. 1 nariadenia (EÚ) č. 1024/2013 alebo
  - ii) makroprudenciálny orgán s cieľmi, opatreniami, právomocami, požiadavkami na zodpovednosť a inými charakteristickými znakmi stanovenými v odporúčaní Európskeho výboru pre systémové riziká ESRB/2011/3⁽¹⁾.

2. Výnimky

1. Príslušné orgány môžu oslobodiť poskytovateľov finančných služieb, ktorí spadajú do ich jurisdikcie, od uplatňovania určitého recipročného opatrenia makroprudenciálnej politiky, ak majú títo poskytovatelia finančných služieb nevýznamné expozície voči identifikovanému makroprudenciálnemu riziku v jurisdikcii, v ktorej príslušný aktivačný orgán uplatňuje dotknuté opatrenie makroprudenciálnej politiky (zásada *de minimis*). Podobne ako je to upravené v súvislosti s proticyklickým kapitálovým vankúšom v článku 130 smernice 2013/36/EÚ, môžu dotknuté orgány oslobodiť od uplatňovania tohto opatrenia makroprudenciálnej politiky poskytovateľov finančných služieb s expozíciami nižšími, ako je určená prahová hodnota. Príslušné aktivačné orgány sa vyzývajú, aby ESRB oznámili tieto oslobodenia s použitím vzoru pre oznamovanie recipročných opatrení uverejneného na webovom sídle ESRB. Pri uplatňovaní zásady *de minimis* je potrebné, aby dotknuté orgány podrobne sledovali, či dochádza k úniku a regulačnej arbitráži, a v prípade potreby odstránili medzeru v regulácii.
2. Ak príslušné orgány už recipročne uplatnili a zverejnili opatrenie pred tým, než bola reciprocita tohto opatrenia odporúčaná v tomto odporúčaní, recipročné opatrenie sa nemusí meniť, aj keď sa líši od opatrenia implementovaného aktivačným orgánom.

⁽¹⁾ Odporúčanie Európskeho výboru pre systémové riziká z 22. decembra 2011 o makroprudenciálnom mandáte vnútroštátnych orgánov (ESRB/2011/3) (Ú. v. EÚ C 41, 14.2.2012, s. 1).

3. Časový rozvrh a podávanie správ

1. Príslušné aktivačné orgány sa vyzývajú, aby ESRB a Rade predložili správu o krokoch podniknutých v nadväznosti na toto odporúčanie alebo aby primerane odôvodnili svoju nečinnosť. Správy sa zasielajú každé dva roky, pričom lehota pre zaslanie prvej správy je 30. jún 2017. Správy by mali prinajmenšom obsahovať:
  - a) informácie o podstate podniknutých krokov a ich časovom rozvrhu;
  - b) posúdenie účinnosti podniknutých krokov z pohľadu cieľov tohto odporúčania;
  - c) podrobné odôvodnenie výnimiek udelených na základe zásady *de minimis*, ako aj každej nečinnosti alebo odklonu od tohto odporúčania vrátane každého omeškania.
2. V prípade zdieľanej zodpovednosti by príslušné orgány mali svoje činnosti navzájom koordinovať, aby si poskytli potrebné informácie včas.
3. Príslušným orgánom sa odporúča, aby čo najskôr informovali ESRB o všetkých navrhovaných opatreniach makroprudenciálnej politiky.
4. Recipročné opatrenie makroprudenciálnej politiky sa považuje za porovnateľné, ak má:
  - a) rovnaký hospodársky dosah;
  - b) rovnaký rozsah pôsobnosti;
  - c) rovnaké dôsledky (sankcie) v prípade neplnenia.

4. Zmeny odporúčania

Generálna rada rozhodne, či je potrebná zmena tohto odporúčania. Tieto zmeny zahŕňajú najmä všetky následné alebo zmenené opatrenia makroprudenciálnej politiky, ktoré sa majú recipročne uplatniť, ako je to vymedzené v odporúčaní C a v súvisiacich prílohách, ktoré obsahujú informácie týkajúce sa konkrétnych opatrení. Generálna rada môže tiež predĺžiť lehoty uvedené v predchádzajúcich odsekoch, ak je na splnenie jedného alebo viacerých odporúčaní potrebné iniciovať prijatie právnych predpisov. Generálna rada môže najmä rozhodnúť o zmene tohto odporúčania po tom, ako Európska komisia preskúma rámec pre povinné uznávanie podľa práva Únie, alebo na základe skúseností s fungovaním dojednania o dobrovoľnej reciprocite zavedeného týmto odporúčaním.

5. Monitorovanie a hodnotenie

1. Sekretariát ESRB:
  - a) pomáha príslušným orgánom tým, že poskytuje podporu pri koordinovanom predkladaní správ, poskytuje príslušné vzory a v prípade potreby uvádza podrobnosti o postupe a časovom rozvrhu krokov, ktoré treba uskutočniť na účely dosiahnutia súladu s týmto odporúčaním;
  - b) overuje dodržiavanie tohto odporúčania príslušnými orgánmi vrátane poskytnutia pomoci na ich žiadosť a predkladá správy o dodržiavaní tohto odporúčania generálnej rade.
2. Generálna rada hodnotí prijaté opatrenia a odôvodnenia oznámené príslušnými orgánmi a v relevantných prípadoch rozhoduje o tom, či toto odporúčanie nebolo zohľadnené a či príslušné orgány neodôvodnili dostatočne svoju nečinnosť.

Vo Frankfurt nad Mohanom 15. decembra 2015

Predseda ESRB

Mario DRAGHI